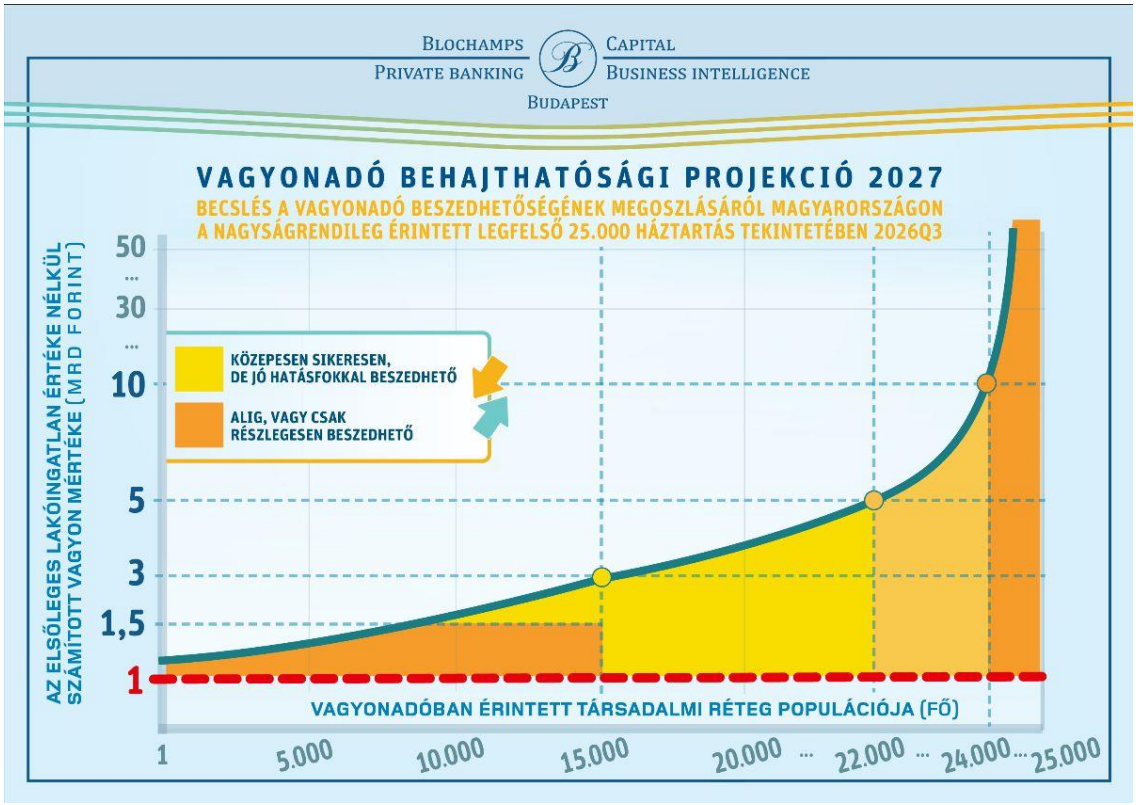
Vagyonadó behajthatósági projekció

MÉSZÁROS GERGŐ, FORBES MONEY HÍRLEVÉL, 2026. június 24.

Ha minden igaz, napokon belül élesedik a kormány oldalán a **vagyonadó társadalmi egyeztetése**, ami ugyan az egyike Magyar Péter legrégebbi ígéreteinek, annak gyakorlati alkalmazásáról még nem sok mindent tudni, részletek hiányában pedig annak megítélésében sincs egyetértés a legvagyonosabbak között. A héten beszélgettünk erről a kérdésről **Karagich Istvánnal, a vagyonosok pénzügyeit már két évtizede kutató Blochamps Capital igazgatójával**, aki elmondta: a jelenlegi várakozások szerinti formájában a vagyonadóból durván **150 milliárd forintos bevételre** tehet majd szert az állam, a médiában az elmúlt időszakban sokat emlegetett 600 milliárdos szám még laborkörülmények között is bőven túlzó lehet. A becslést azonban a társadalmi egyeztetés során megismert részletek nagyban pontosíthatják majd, mivel jelenleg még az sem ismert, hogy pontosan milyen indexálással tervez a kormány (milyen ingatlanok, más vagyonelemek számítanak bele a vagyonalapba, és ezeket hogyan értékelik majd). De nem csak ezek, hanem például az is sokat nyom majd a végső bevételbe, hogy mennyire lesz beszedhető maga az adónem a különböző vagyonú rétegektől: ezt a szakértő az alábbi ábrával szemléltette.

A grafikon becslése szerint egy egymilliárd forintos, az elsődleges lakóingatlant nem számító vagyonküszöb nagyjából **a 25 ezer legvagyonosabb magyar háztartását érintené**. A görbe ugyanakkor jól mutatja, mennyire széthúzódik még ennek a rendkívül szűk rétegnek a vagyona is: a becslés szerint a 15 ezres pontnál nagyjából 3 milliárd, 22 ezernél 5 milliárd, 24 ezernél pedig már 10 milliárd forint körül járunk.

Innen ráadásul meredeken emelkedik a görbe, vagyis a legfelső 1000-1500 háztartás vagyona nagyságrendileg is elszakad a többiekétől. **Csakhogy a nagyobb vagyon nem feltétlenül jelent könnyebben beszedhető vagyonadót.** A Blochamps becslése szerint a vagyon egy részénél még viszonylag jó hatásfokkal lehetne érvényesíteni az adót, míg más részeknél – különösen a legnagyobb vagyonok esetében – már csak részleges behajthatósággal számolnak. Ennek hátterében az állhat, hogy a nagy vagyonok egyre kisebb része van egyszerűen azonosítható és közvetlenül adóztatható formában, miközben nagyobb szerepet kapnak például a céges érdekeltségek és más, nehezebben értékelhető vagy mozgatható eszközök. Vagyis a vagyonadó esetében nemcsak az adókulcs és a küszöb a kérdés: legalább ennyire fontos, hogy az állam a papíron adóköteles vagyon mekkora részét tudná ténylegesen felmérni és megadóztatni.